

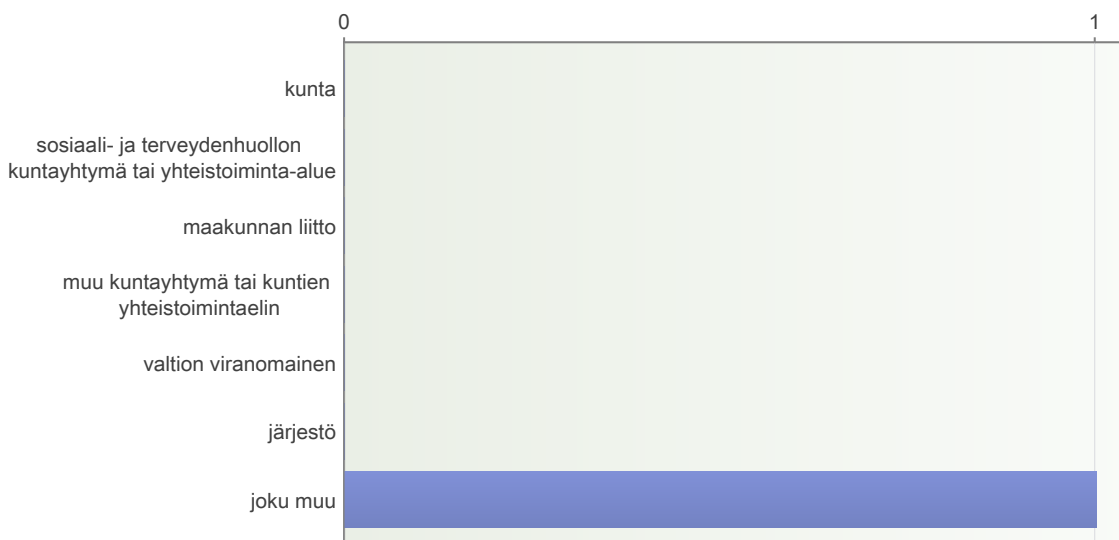
1. TAUSTATIEDOT

Vastaajien määrä: 1

Vastaajatahon virallinen nimi	Vastauksen kirjanneen henkilön nimi	Vastauksen vastuuhenkilön yhteystiedot	Lausuntopyyntöä käsittelevä päivämäärä toimielimessä	Toimielimen nimi
Suomen Keskusta rp	Helena Pakarinen	Jouni Ovaska, puoluesihteeri, jouni.ovaska@keskusta.fi	27.10.2016	Puoluehallitus

2. Onko vastaaja

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: joku muu

3. 1. Voidaanko esityksellä kaventaa väestön terveys- ja hyvinvointieroja sekä parantaa palvelujen yhdenvertaisa saavuutta? Jos ei, niin miten ehdotusta tulisi siltä osin muuttaa?

Vastaajien määrä: 1

- Kyllä. Väestön terveys- ja hyvinvointierojen parantaminen sekä palvelujen saatavuus yhdenvertaisesti asuinpaikasta riippumatta ovat uudistuksen keskeisimmät tavoitteet. Nyt toteutettavalla maakuntiin perustuvalla ratkaisulla voidaan parantaa sosiaali- ja terveyspalvelujen saatavuutta kaikkialla Suomessa, turvata ihmisten lähipalvelut ja kaventaa suomalaisten hyvinvointi- ja terveyseroja.

Ratkaisulla nopeutetaan lääkärille pääsyä ja lopetetaan ihmisten pompottelu luukulta toiselle, kun raja-aidat perusterveydenhuollon ja erikoissairaanhoidon sekä terveys- ja sosiaalipalvelujen väliltä poistuvat. Byrokratia ja päällekkäinen työ vähenevät tuntuvasti ja rahaa säästyy, kun sosiaali- ja terveyspalveluista vastaa tulevaisuudessa 18 maakuntaa nykyisten lähes 200 toimijan sijaan

4. 2. Antaako esitys riittävät edellytykset saavuttaa 3 miljardin euron kustannusten kasvun hillinnän tavoite? Jos ei, miten tavoitteen saavuttamisen edellytyksiä voitaisiin parantaa?

Vastaajien määrä: 1

- Kyllä. Uudistusten kustannusvaikutukset eivät kuitenkaan näy aivan heti. Alussa järjestelmää rakennettaessa kustannukset saattavat jopa nousta mm. palveluketjuja rakennettaessa ja tietojärjestelmiä yhteen sovitettaessa.

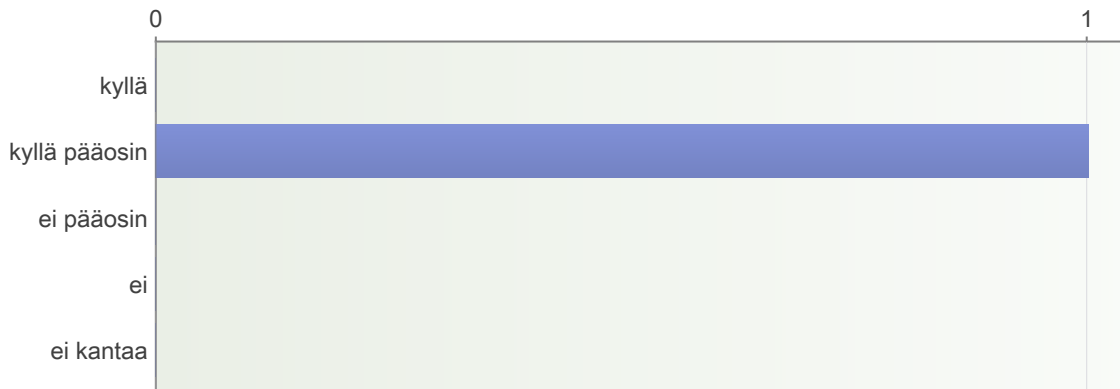
5. 3. Toteutuuko demokratia esityksessä riittävällä tavalla? Jos ei, miten esityksen kansanvaltaisuutta voisi vahvistaa?

Vastaajien määrä: 1

- Uudistus lisää merkittävästi kansanvaltaa nykytilanteeseen verrattuna. Kunnallisen itsehallinnon lisäksi Suomeen tulee nyt alueiden elinvoimaa, voimavaroja sekä osaamista hyödyntävä ja maakuntiin perustuva kansanvaltainen aluehallinto. Uudistukset ovat selkeä askel kohti kansanvaltaista kolmiportaista hallintomallia. Maakuntahallinnon on oltava aitoa itsehallintoa, ei osa valtionhallinnon alueellista toimeenpanoa. Siksi valtionohjauksen on oltava luonteeltaan strategista ja neuvottelumenettelyyn rakentuvaa. Maakunnille on annettava riittävästi päätösvaltaa organisoida päätöksenteko omiin tarpeisiinsa soveltuvaksi. Oman verotusoikeuden puuttuminen on merkittävin rajoite itsenäisen maakuntahallinnon toiminnalle.

6. 4. Muodostaako maakuntalaki tarkoituksenmukaisen yleislain tulevien maakuntien hallinnon ja talouden järjestämiselle?

Vastaajien määrä: 1

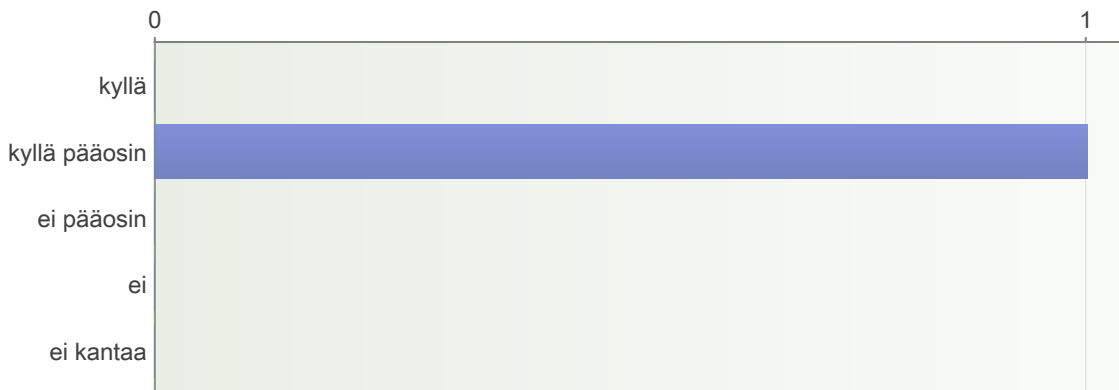
Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Ehdotukset maakuntalain sisällöksi noudattelevat pitkälti kuntalain säätelytapaa. Ne antavat hyvän pohjan uuden itsehallintotason määrittelylle. Tulevat 18 maakuntaa eroavat toisistaan väestöpohjaltaan, toimintaympäristöltään ja olosuhteiltaan. Lainsäädännön tulee tämän vuoksi olla joustavaa ja mahdollistavaa sekä antaa itsehallinnollisille maakunnille riittävästi toimintavapauksia oman alueensa asioiden hoitamiseksi. Maakunnilla pitäisi olla esimerkiksi mahdollisuus itse organisoida oma toimintansa tarkoituksenmukaisesti sekä määritellä tarvitsemansa hallinto- ja valmisteluelimet. Pakollista palvelulaitosta tulisi vielä harkita. Myös valtakunnallisten palvelukeskusten tarvetta ja roolia on syytä arvioida jatkovalmistelussa myös lausuntopalaute huomioiden. ICT:n osalta tarve vaikuttaa selkeimmältä, muilta osin se on kyseenalaisempi. Kuntien volyymejä etenkin hankintatoimessa ei pidä pilkkoa uudistuksen yhteydessä, vaan kuntien ja maakuntien on voitava tehdä hankintoja yhteisten hankintatoimijoiden kautta. Kuntien, valtion ja maakuntien yhteishankintayhteistyö on mahdollistettava esim. Kuntaliiton, maakuntien ja valtion omistaman yhteishankintayhtiön avulla. Kun kunnat

voivat keskenään ja maakunnat keskenään sopia niille kuuluvien tehtävien käytännön toteuttamisesta, olisi sama mahdollisuus oltava esitettyä laajemmin myös kuntien ja maakuntien kesken. Tämä sopisi hyvin itsehallinnon luonteeseen. Se olisi tärkeää etenkin kasvavien kaupunkiseutujen, mutta myös muiden alueellisten erityispiirteiden huomioimiseksi.

7. 5. Maakuntalain 2 luvussa määritellään maakunnan tehtävät. Onko maakunnalle esitetty tehtäväkokonaisuus uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntapohjaisuus antaa riittävän leveät hartiat järjestää kuntaa suurempaa väestöpohjaa vaativia palveluja kuitenkin mahdollisimman lähellä palvelujen tarvitsijoita. Selkeä kolmiportainen ja kansanvaltainen hallintomalli mahdollistaa sen, että jatkossa voidaan keskittyä palvelujen järjestämiseen ja maakuntien elinvoiman vahvistamiseen. ELY-keskusten ympäristötehtäviä tulisi siirtää esitettyä laajemmin maakunnille eikä uuteen valtakunnalliseen valtion virastoon. Ne ovat osa aluekehittämisen kokonaisuutta ja siksi maakuntiin siirrettyinä yhteys kuntien toimintaan on vahvempi. Pelastustoimen aluejaon tulee perustua 18 maakuntaan. Myöskään ensihoidon järjestämisvastuuta ei pidä keskittää viidelle maakunnalle, vaan sen tulee olla muiden sote-tehtävien tavoin kaikilla maakunnilla. Maakuntien kansallinen ja kansainvälinen edunvalvonta tulee lisätä maakunnan tehtäväkokonaisuuksiin esityksessä olevan muotoilun "voi lisäksi hoitaa" sijaan. Maakunnille siirtyvien tehtävien osalta on nähtävissä joiltakin osin päällekkäisyyttä kunnan tehtävien kanssa. Siksi jatkovalmistelussa tulee kiinnittää erityishuomiota eri toimijoiden rooliin ja työnjakoon mm. hyvinvoinnin ja terveyden edistämässä, kasvupalvelujen ja aluekehittämisen sekä liikenteen ja vesihuollon järjestämisessä.

8. 6. Maakuntalain 5 luvussa säädetään maakunnan asukkaiden osallistumisoikeuksista. Ovatko osallistumisoikeudet turvattu esityksessä riittävällä tavalla?

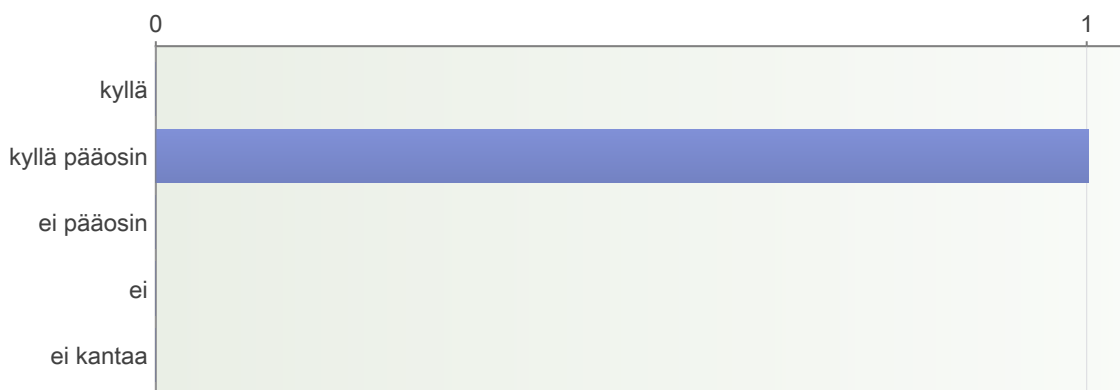
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

9. 7. Maakuntalain 9 luvussa säädetään maakunnan palvelulaitoksesta. Onko siitä esitetty säädettäväksi tuottamisen organisoinnin näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

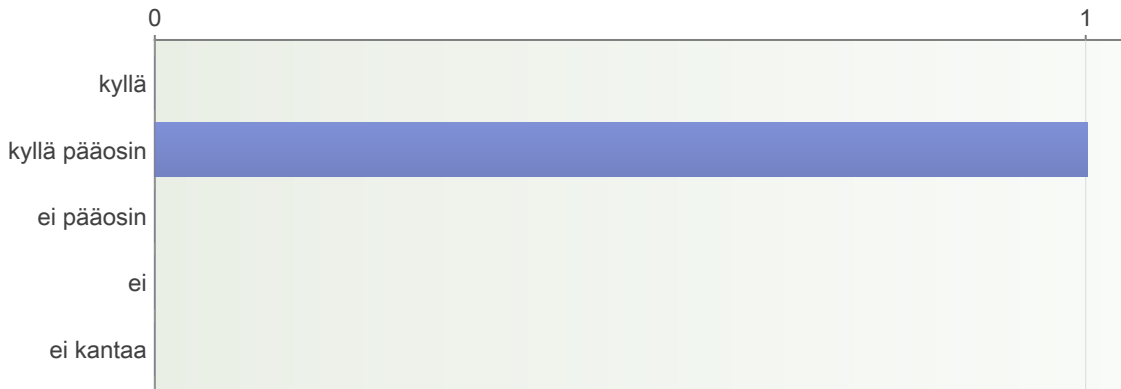

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Palvelulaitos on nimenä vanhakantainen ja ehkä harhaan johtavakin. Kysymystä palvelulaitoksen tarpeellisuudesta tulee vielä pohtia. Nyt ehdotettu palvelulaitos on pitkälti sama kuin kunnissa käytössä oleva tilaaja-tuottajamalli. Kunnista saadut kokemukset tilaaja-tuottajamallista ovat tuoneet esiin monia käytännön ongelmia, esimerkiksi operatiivisen johtamisen ja järjestämisvastuun erottaminen on vaikeutunut. Tämä saattaa tuottaa johtamis- ja valtasuhteisiin liittyvää epäselvyyttä sekä hallinnon päällekkäisyyttä ja kustannusten kasvua.

10. 8. Maakunnan talouden ohjaus perustuu erityisesti maakuntalakiin ja maakuntien rahoituslakiin. Ohjaavatko maakuntien rahoitusmalli ja maakuntalain mukainen taloudenohjausmekanismi maakuntien taloudenhoitoa tarkoituksenmukaisella tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Maakuntien tehtävät ovat pitkälti valtion päättämiä. Myös rahoitus tulee ainakin alkuvaiheessa kokonaan valtiolta, joten maakuntien mahdollisuudet vastata taloudenhoidostaan ovat rajalliset. Ehdotettu kriisimenettely alijäämän kattamisvelvollisuuksineen on liian tiukka. Valtion tulee huolehtia resurssien riittävydestä. Ehdotettu yleiskatteellisuus on kannatettavaa eli maakuntien on saatava päättää mahdollisimman pitkälle saamansa rahan käyttämisestä.

11. 9. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntalaista.

Vastaajien määrä: 1

- Palvelulaitoksen ja maakuntakonsernin tilikauden määrittely on keskenään ristiriitainen. Maakunnan on laadittava tilinpäätös maaliskuun loppuun mennessä. Samassa yhteydessä tulee laatia konsernitilinpäätös (105 §). Palvelulaitoksen tilinpäätöksen takarajaksi on kuitenkin määritelty toukokuun loppu (62 §). Konsernitilinpäätöksen tilinpäätöksen laatiminen näillä aikatauluilla on siten mahdoton yhtälö.

12. 10. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 4 §:ssä säädettäisiin palvelujen saatavuudesta ja saavutettavuudesta. Säännöksen mukaan palvelut on toteutettava väestön tarpeet huomioon ottaen lähellä asiakkaita, mutta säännöksen mukaisten edellytysten täytyessä palveluja voidaan koota suurempiin kokonaisuuksiin. Onko säännös palvelujen saatavuuden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

13. 11. Maakunnat muodostavat 5 yhteistyöaluetta, joista kussakin on 3–4 maakuntaa. Yhteistyöalueeseen kuuluvat maakunnat laativat sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaisen yhteistyösopimuksen. Siinä maakunnat sopivat keskinäisestä yhteistyöstä palvelujen järjestämisessä ja toteuttamisessa. Sopimus on oikeudellisesti maakuntia sitova. Onko sopimuksen sitovuus perusteltua?

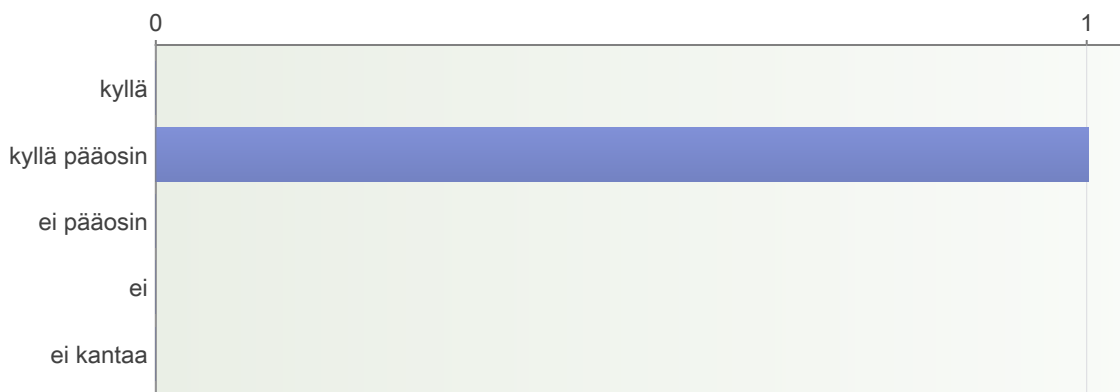
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

14. 12. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 16 §:n mukaan laadittavassa yhteistyösopimuksessa on sovittava toimenpiteet palvelujen integraation varmistamiseksi. 23 §:n mukaisesti palvelun tuottajan velvollisuutena on valmistaa palveluketjujen integraation toteutuminen ja toimittava integraation edellyttämässä yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa. Ovatko säännökset riittäviä asiakaslähtöisen integraation toteutumiseksi?

Vastaajien määrä: 1

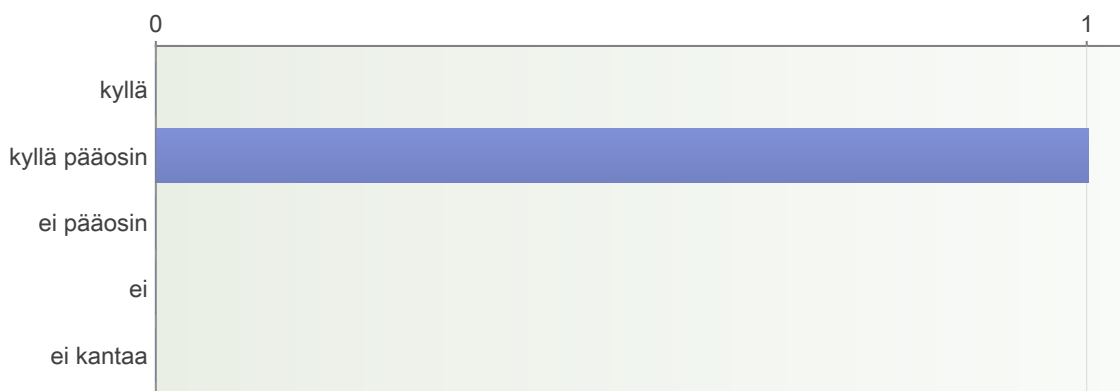

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Integraation varmistamiseen on kiinnitettävä erityistä huomiota valinnanvapauslainsäädännöstä päätettäessä.

15. 13. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain mukaan valtion ohjausta vahvistetaan sosiaali- ja terveyspalveluissa (19 §, 4 luku, 6 luku). Onko tämä uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta perusteltua?

Vastaajien määrä: 1

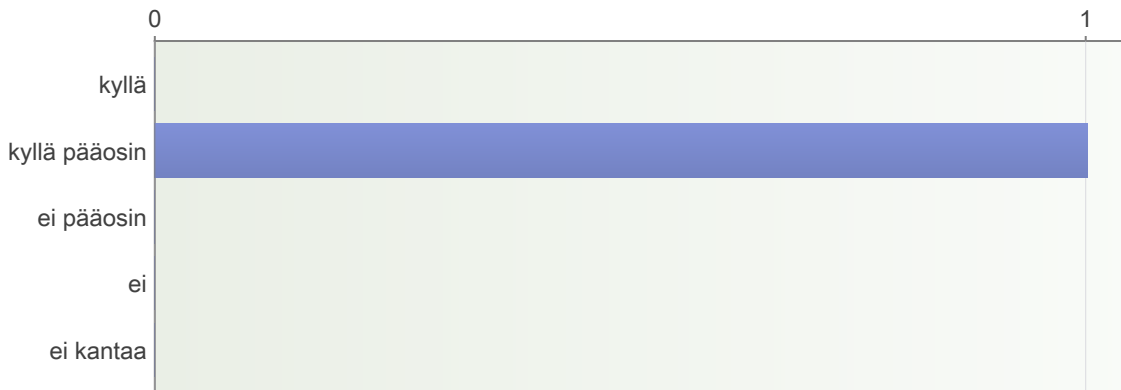

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Uudistuksen tavoitteena on tasa-arvoisten palvelujen turvaaminen alueen oloista ja väestötekijöistä riippumatta, terveyserojen kaventaminen ja kustannusten kasvun leikkaaminen. Näiden toteuttamiseksi tarvitaan valtion ohjausta, mutta sen tulee olla strategista ja mahdollistaa kuhunkin maakuntaan parhaiten sopivat toimintamallit.

16. 14. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnan on omassa toiminnassaan erotettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestäminen ja palvelujen tuottaminen. Onko järjestämisen ja tuottamisen erottaminen uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukaista?

Vastaajien määrä: 1

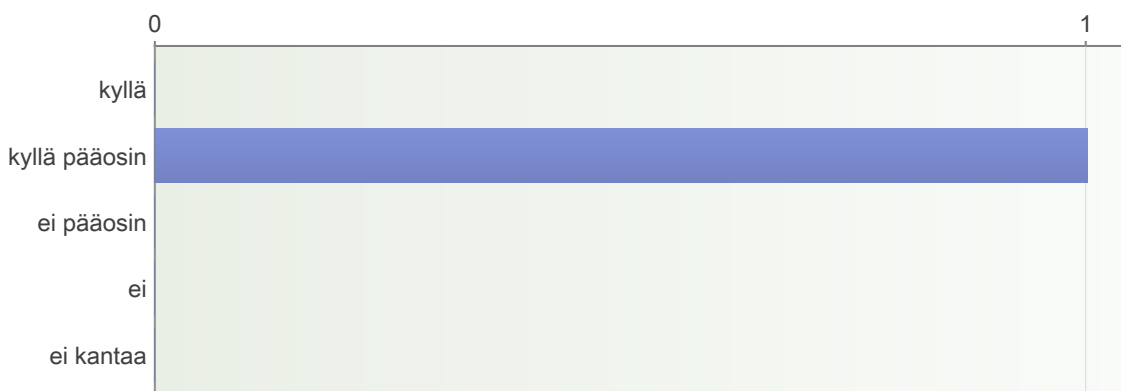

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Tilaaja-tuottajamallista saatuihin negatiivisiin kokemuksiin viitattiin kysymyksen 7 kohdalla.

17. 15. Sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain 22 §:n mukaan maakunnalla on yhtiöittämisvelvollisuus maakunnan hoitaessa sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä kilpailutilanteessa markkinoilla tai jos palvelut ovat valinnanvapautta koskevissa säännöksissä tarkoitettun laajan valinnanvapauden piirissä. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Valinnanvapautta koskevan lainsäädännön puuttuessa yhtiöittämiseen ei voi tässä yhteydessä ottaa kantaa kovin yksityiskohtaisesti. Asiakkaiden valinnanvapauden lisääminen uudistuksen yhteydessä asteittain laajeten

on sinänsä kannatettavaa. Tasapuolisuuden, yhdenvertaisuuden ja läpinäkyvyyden on oltava keskeisiä periaatteita, jotka koskevat niin yksityisiä kuin julkisia yhtiöitä. Yhtiöittäessä julkisia toimintoja on huolehdittava avoimuudesta ja tietojen saannista. Yhtiöittäminen ei saa johtaa salailuun. Myös ne yksityisen sektorin toimijat, jotka suorittavat julkisia hallintotehtäviä, on saatava julkisuuslain piiriin.

18. 16. Muut vapaamuotoiset huomiot sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislaista.

Vastaajien määrä: 1

- Esitetty uudistus tarjoaa hyvän pohjan sosiaali- ja terveystalouden järjestämiselle kansanvaltaisen päätöksenteon puitteissa. Se mahdollistaa sosiaali- ja terveydenhuollon monialaisen integraation sekä luontevat yhteistyörakenteet kuntien ja maakuntien kesken. Pienten ja keskisuurten yritysten toiminnan edellytykset on turvattava myös valinnanvapauden oloissa. Tähän järjestämislain perusrakenne antaa mahdollisuuden. Myönteistä on hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen tukeminen myös rahallisin kannustein.

Kansalaisten yhdenvertaisuudesta on huolehdittava sote- ja muiden maakuntahallinnon palvelujen saatavuuden suhteen. Tätä tasa-arvon toteutumista on seurattava. Uudistuksella on tavoiteltava kustannuskehityksen säästöjä asetettujen tavoitteiden mukaisesti ja näin turvattava hyvinvointiyhteiskunnan palveluiden rahoituspohja.

Maakunnan asukkaiden mielipiteiden kanavoimiseen tulee kiinnittää erityistä huomiota. Uusia osallistumis- ja vaikutusmahdollisuuksia on etsittävä aktiivisesti.

Opiskelijahuollon palvelujen tulee olla lähellä oppilaita ja opiskelijoita, ja psykologien ja kuraattorien tulee toimia osana kouluyhteisöä. On myös tärkeää, että Ylioppilaiden terveydenhuoltosäätiön erityisosaamista ei uudistuksessa menetetä. YTHS-palvelujen laajentamisesta myös ammattikorkeakouluopiskelijoille on saatu rohkaisevia tuloksia. Siksi opiskelijaterveydenhuollon toteuttaminen YTHS:n erityisasema turvaamalla on perusteltua siten, että palvelu laajennetaan tulevaisuudessa koskemaan kaikkia korkeakouluopiskelijoita.

19. 17. Kysymys vain kunnille: Voimaanpanolaissa on tarkoitus säätää siitä, mihin maakuntaan kunnat kuuluvat uudistuksen tullessa voimaan. Katsotaanko kunnassanne, että sen tulee kuulua voimaanpanolain 5 §:ssä esitettyyn maakuntaan?

Ei vastauksia.

20. 18. Kysymys vain kunnille: Mikäli vastasitte edelliseen kysymykseen ei, mihin maakuntaan kunnan tulisi kuulua ja miksi? (Kunnan tulee toimittaa valtuuston päätösasiakirja sosiaali- ja terveysministeriöön)

Ei vastauksia.

21. 19. Väli aikaishallinnosta sekä väliaikaisen valmistelutoimielimen tehtävistä ja toimivallasta säädetään voimaanpanolain 2 luvussa. Onko väli aikaishallinnosta säädetty riittävällä tavalla?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Väli aikaishallintoa koskevan toimielimen perustaminen on aiheuttanut runsaasti epätietoisuutta. Valmistelutoimielimellä on laaja valmisteluvastuu mm. maakunnalle siirtyvien tehtävien, omaisuuden ja henkilöstön osalta sekä luottamushenkilö- ja viranhaltijaorganisaatio-organisaatioiden ja aloittavan maakunnan talouden valmistelussa. Siksi pelkkään virkamiesvalmisteluun ei pidä mennä näin merkittävän uudistuksen rakentamisvaiheessa. Myös väli aikaishallinnon aikana uusia maakuntia rakennettaessa on varmistettava maakunnan poliittinen ohjaus. Väli aikaikaisen valmistelutoimielimen kokoonpano ja tehtävät on määriteltävä siten, että maakunnallinen valmistelu voi tapahtua jouhevasti ja että väli aikainen toimielin niveltyy saumattomasti maakunnan valmisteluorganisaatioon.

22. 20. Voimaanpanolain 14 §:n mukaan kunnallisia sosiaali- ja terveydenhuollon palveluja tuottavissa organisaatioissa työskentelevä henkilöstö siirtyisi maakuntien palvelukseen liikkeenluovutuksen periaatteiden mukaisesti. Lisäksi henkilöstö, joka muualla kunnan hallinnossa tai tukipalveluissa tekee pääasiallisesti sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä, siirtyisi maakuntien palvelukseen. Onko henkilöstön siirtymisestä esitetty säädettäväksi henkilöstön aseman näkökulmasta tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

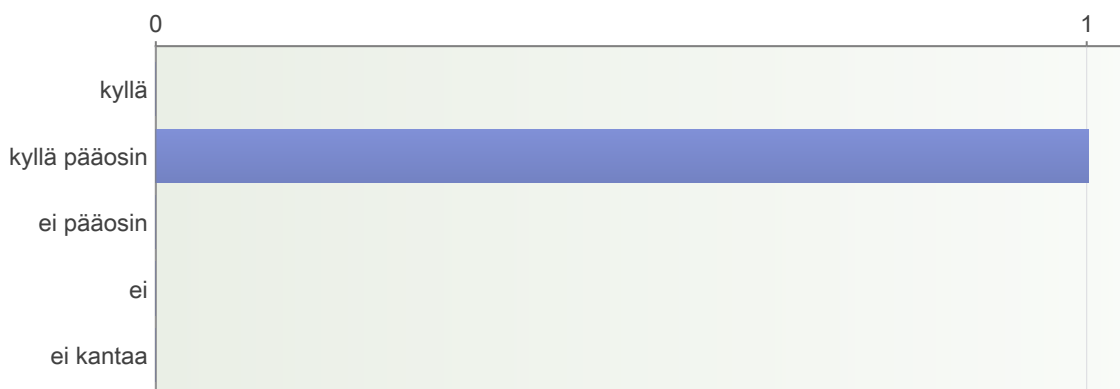

Avoimet vastaukset: kyllä

- Maakuntien palvelukseen siirtyvän henkilöstön palkkaharmonisointiin on saatava riittävän pitkät siirtymäkaudet. Muussa tapauksessa kustannusten kasvusta saattaa muodostua riski maakunnan alkuvaiheen taloudelle. Työeläkkeiden rahoitus tulee turvata ottamalla käyttöön siirtymämaksu. Sitä tarvitaan, jotta sote-uudistuksen laajan valinnanvapauden, sote-palvelujen yhtiöttämisvelvoitteen sekä tavoitteen laajentaa yksityisen ja kolmannen sektorin osuutta sote-markkinoista aiheuttamat muutokset työeläkejärjestelmissä eivät uhkaisi työeläkkeiden kestävä rahoittamista. Kyse ei ole tavallisesta markkinamuutoksesta, vaan lailla toteutettavasta uudistuksesta, jonka haittavaikutukset kannattaa myös korjata lailla. Siirtymämaksun tavoite on selkeä: sote-markkinoiden muutosten seurauksena aiheutuvaa julkisten eläkemaksujen korotuspainetta sekä toisaalta markkinamuutosten aiheuttamaa yksityisten työeläkkeiden alennusvaraa hillittäisiin. TYEL-järjestelmä ei kärsisi maksusta. Maksua maksaisi laajeneva työeläkejärjestelmä eli TyEL yhteisvastuullisesti supistuvalla eli Kevalle. Maksu perustuisi markkinaosuusmuutosten seurauksena muuttuviin palkkasummiin, joista työeläkkeet maksetaan. Maksu olisi yhteisvastuullinen TYEL-järjestelmälle eli se ei muuttaisi yksittäisen työeläkeyhtiön eikä sote-markkinoilla toimivien yhtiöiden asemaa.

23. 21. Voimaanpanolain 4 luvun mukaan lakisääteisten kuntayhtymien koko omaisuus sekä kuntien irtain omaisuus siirtyy maakunnille. Kuntien toimitilat ja kiinteistöt jäävät kuntien omistukseen. Onko omaisuusjärjestelyjä koskeva ratkaisu hyväksyttävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Kiinteistöjä siirrettäessä maapohjien tulisi ehdottomasti jäädä kuntien omistukseen siten, että ne vuorattaisiin maakuntien käyttöön samaan tarkoitukseen, johon rakennuksetkin siirtyvät. Maakunnasta ei ole syytä tehdä maapoliittista toimijaa. Pakkokuntayhtymillä on maata kuntien/kaupunkien elinvoiman kannalta keskeisillä paikoilla ja myös maaomaisuuksia, joilla ei ole maakunnille siirtyvän toiminnan kannalta suoranaista tekemistä. Kunnille jäävien sote-kiinteistöjen osalta, joita maakunta ei pakkovuokrauskauden jälkeen tarvitse, on etsittävä ratkaisut, joiden avulla riskit eivät jää yksittäisten kuntien vahingoksi, vaan taakkaa jakavat maakunnat ja valtio. Asiassa on saatava aikaan valtakunnallinen ratkaisu: helpointa olisi hankkia kunnille neuvontapalvelut kilpailuttamalla ko. palvelujen hankinta kansallisesti. Samoin kunnille tulisi tarjota konkreettisia keinoja, esimerkiksi vapaus varainsiirtoverosta niiden järjestellessä kiinteistöomistustaan, purkuavustus ja käyttötarkoituksen muutosavustus. Kunnille jäävien kiinteistöjen käyttötarkoituksen muutosta tulee helpottaa lainsäädäntöä muuttamalla. Maakunnan vuokraamistaan kiinteistöistä maksamaan vuokraan sisältyy sekä kiinteistön ylläpito- että pääomavuokra. Kunnilta siirtyvien sote-kiinteistöjen osalta ehdotetun kolmen vuoden

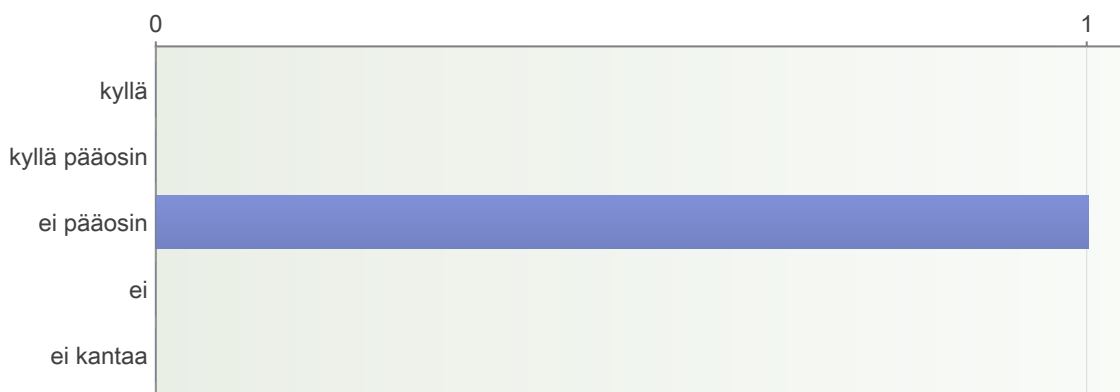
sitovan vuokrasopimuksen tulisi olla pitempi. Tämä antaisi kunnille aikaa sopeutua mahdollisiin palveluverkon muutoksiin. Vuokrasopimuksia voitaisiin myös porrastaa esimerkiksi 3, 5 ja 10 vuotta kestäviin sopimuksiin (nk. salkutus) näköpiirissä olevin kiinteistöjen käyttötarpeen mukaisesti. Tämä loisi pitkäjänteisyyttä kiinteistöjen hoitoon, kunnossapitoon ja tarvittaviin investointeihin.

24. 22. Jos vastasitte edelliseen kysymykseen ei tai ei pääosin, millä tavoin omaisuusjärjestelyt pitäisi toteuttaa?

Ei vastauksia.

25. 23. Voimaanpanolain 41 §:ssa säädettäisiin kunnan tuloveroprosentista vuosina 2019 – 2021. Pidätkö veronmaksajien yhdenvertaisen aseman näkökulmasta perusteltuna, että kuntien veroprosentteja esitetään rajoitettavaksi kolmen vuoden määräajaksi?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: ei pääosin

- Verokattoa ei pidä säätää edes määräaikaisena eikä edes "kevennetyssä" muodossa. Tälle ei ole perusteita. Lakiluonnoksessa esitetään veroprosentin korottamisen sitomista kunnan maksuvalmiuden turvaamiseen. Tällä perusteella mikään kunta tuskin nostaa veroprosenttiaan. Veroprosenttia korotetaan tarvittaessa palvelujen ja velanhoidomenojen turvaamiseksi. Verokatto saattaa vaarantaa kuntasektorin luottokelpoisuutta. Riskiluokituksen heikennys nostaisi peruuttamattomasti kuntien varainhankinnan kustannuksia sekä Kevan sijoitustoiminnan kustannuksia nostamalla ns. vastapuoliriskiä kevan osalta. Verokatto myös turhaan suosii velkaantumista talouden tasapainottamisvaihtoehtona. Koska verokatto ei ole ehdoton, se ei estä katon ylittäviä verojen korotuksia. Lisäksi on syytä odottaa, että ennen katon voimaan astumista kunnat korottavat varmuuden vuoksi veroja vuodelle 2018 ja jonkin verran jo ensi vuodelle. Ehdotettu veroprosentin lasku 12,30 yksiköllä on laskennallinen keskiarvo eikä välttämättä kohtele kuntia tasapuolisesti ja oikeudenmukaisesti. Kuntien tulot laskevat suhteessa velkoihin. Tämä pienentää kuntien liikkumavaraa niille jäävien tehtävien ja velkavastuiden hoitamiseen.

26. 24. Voimaanpanolain 42 §:n mukaan maakunnan on perustettava sosiaali- ja terveydenhuollon järjestämislain tarkoittamat maakunnan palvelulaitoksen tytäryhtiöt, jotka tuottavat lailla erikseen säädetyn laajan valinnanvapauden piiriin kuuluvia palveluita siten, että yhtiöittäminen on toteutettu 31.12.2020. Onko esitetty siirtymäaika riittävä maakunnan yhtiömuotoisen tuotannon organisoimiseksi?

Vastaajien määrä: 1

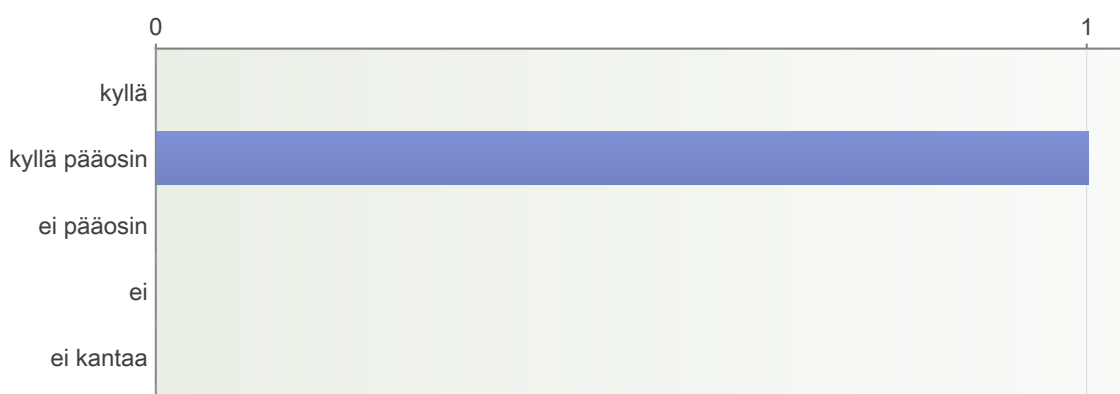
Avoimet vastaukset: kyllä

27. 25. Muut vapaamuotoiset huomiot voimaanpanolaista.

Ei vastauksia.

28. 26. Valtio rahoittaa perustettavien maakuntien toiminnan, eli vastuu sosiaali- ja terveyspalveluiden rahoittamisesta osoitetaan valtiolle. Onko ratkaisu uudistuksen tavoitteiden näkökulmasta tarkoituksenmukainen?

Vastaajien määrä: 1

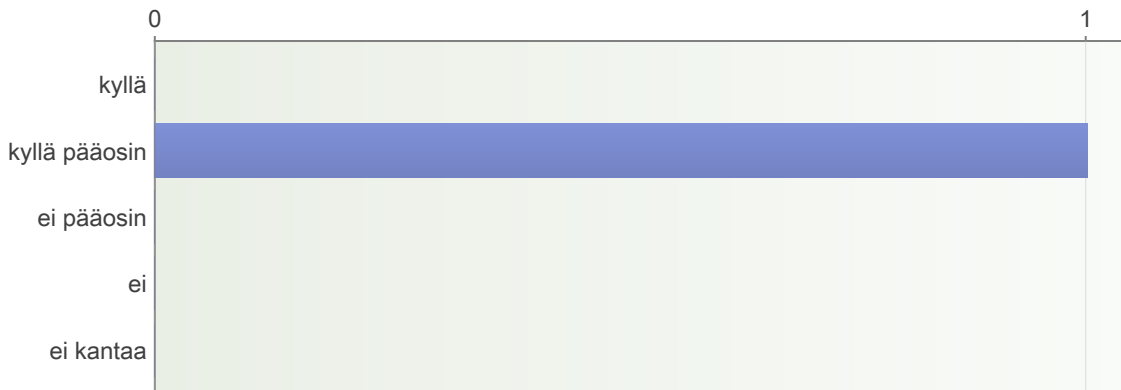

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Varsinkin maakuntien perustamisvaiheessa rahoituksen osoittaminen valtiolle on perusteltua. Itsehallintoon kuuluu olennaisena osana verotusoikeus. Sen mukanaan tuoma valittujen päättäjien vastuu maakunnan asukkaille olisi omiaan myös kannustamaan maakuntia tuottamaan palvelut tehokkaasti alueensa asukkaille. Siksi on tarpeen selvittää mahdollisuudet maakuntaveron käyttöönottoon. Maakuntien verotusoikeuden toteuttamisvaihtoehtojen ja niiden vaikutusten selvittäminen on laitettava liikkeelle uudistuksen yhteydessä.

29. 27. Maakuntien tuloja ovat valtion rahoitus (3 §) sekä asiakas- ja käyttömaksutulot (4 §). Lisäksi maakunnat voivat ottaa lyhytaikaista lainaa (3 §). Valtion rahoituksen kasvua rajoitetaan vuosittaisessa tarkistuksessa julkisen talouden kantokyvyn turvaamiseksi (6 ja 29 §). Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

- Lähtökohtana on oltava, että maakunnilla on oltava realistiset mahdollisuudet niille määriteltyjen tehtävien suorittamiseen. Valtion tulee omalta osaltaan vastata tästä myös ohjauksen ja neuvonnan avulla, ei vain kriisimenettelyn keinoin.

30. 28. Ovatko maakuntien valtion rahoituksen määräytymisessä käytettävät palvelujen käyttöä kuvaavat tarvetekijät (luku 3, ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen kerroin) ja niiden painokertoimet perusteltuja?

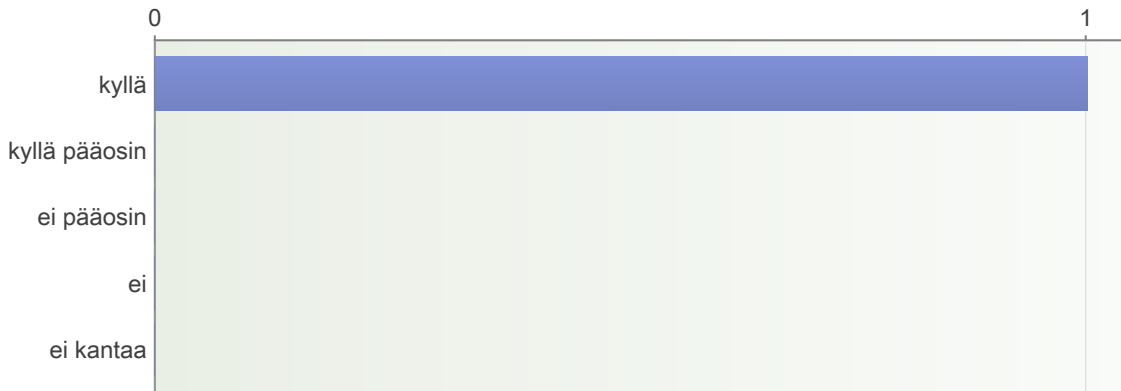
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

31. 29. Sosiaali- ja terveydenhuollon rahoituksessa siirrytään asteittain menoperusteisesta rahoituksesta tarveperusteiseen rahoitukseen. Onko maakuntien rahoitukselle vuosille 2019–2023 esitetty siirtymäaika (27 – 28 §) riittävä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

32. 30. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntien rahoituslaista.

Ei vastauksia.

33. 31. Pidättekö esitettyjä tapoja maakuntajaon muuttamiseksi tarkoituksenmukaisena? (erityisesti maakuntajakolain 2 ja 10 §)

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

34. 32. Muut vapaamuotoiset huomiot maakuntajakolaista.

Ei vastauksia.

35. 33. Ovatko valtionosuusjärjestelmään esitetyt, sote-uudistuksesta aiheutuvien merkittävien kuntakohtaisten muutosten lieventämiseksi esitetyt tasausjärjestelyt ja muut muutokset hyväksyttäviä ja riittäviä (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 24 §, 27§ 27 b§ ja 55§)?

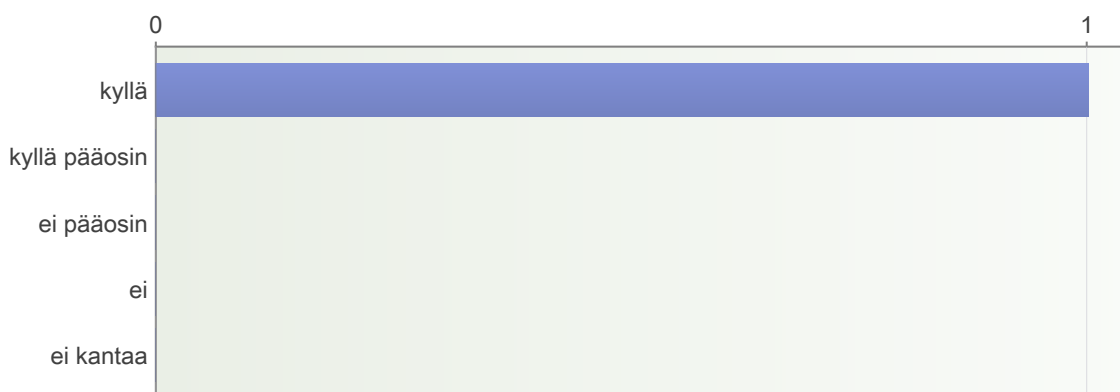
Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

36. 34. Ovatko valtionosuuskriteerit (ml. uusi hyvinvoinnin ja terveyden edistämisen -kriteeri) sekä niiden painotukset perusteltuja (laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta, luku 2 sekä luonnos valtioneuvoston asetukseksi kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta 3 §)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

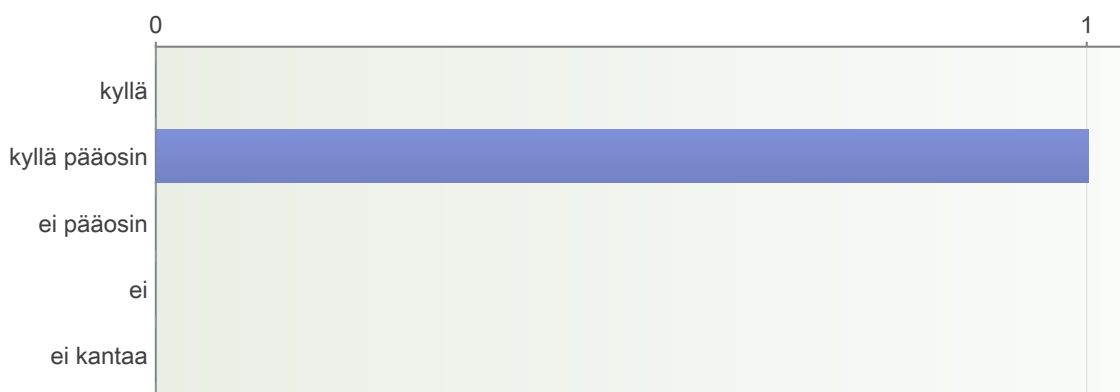
37. 35. Vapaamuotoiset huomiot hallituksen esityksen valtionosuuskokonaisuudesta.

Vastaajien määrä: 1

- Kuntien rahoitus- ja valtionosuusjärjestelmän uudistaminen on aloitettava pikaisesti tavoitteena toistaiseksi voimassa oleva järjestelmä.

38. 36. Pidätekö maakuntien rahoituksen keräämiseksi esitettyjä valtion verojärjestelmän muutoksia hyväksyttävänä?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä pääosin

39. 37. Vapaamuotoiset huomiot verolaeista.

Ei vastauksia.

40. 38. Kunnallista henkilöstöä koskevan lainsäädännön soveltamisalaa ehdotetaan muutettavaksi koskemaan myös maakuntien henkilöstöä. Maakuntien työnantajaedunvalvontaa hoitaisi uudella lailla säädettävä Kunta- ja maakuntatyönantajat KT. Onko henkilöstön asemasta ja työnantajaedunvalvonnasta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

41. 39. Onko eläkkeiden rahoittamisesta esitetty säädettäväksi tarkoituksenmukaisesti?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: kyllä

42. 40. Vapaamuotoiset huomiot henkilöstön asemasta ja/tai työnantajaedunvalvonnasta sekä eläkkeistä.

Vastaajien määrä: 1

- Väliaikaishallinnon henkilöstön työeläkevakuutuksista on huolehdittava lainsäädännöllä. Valtakunnallisiin palveluyhtiöihin tulee palkata henkilöstö vasta, kun ne ovat siirtyneet maakuntien omistukseen tai määrittelemällä ne Kevan jäsenyhteisöksi lailla. Muutoin niiden henkilöstöä ei voida saada Kevan työeläkevakuutusten piiriin ja joudutaan turvautumaan kalliisiin lisäeläkkeisiin.

43. 41. Miten arvioitte uudistuksen vaikuttavan oman taustaorganisaationne asemaan?

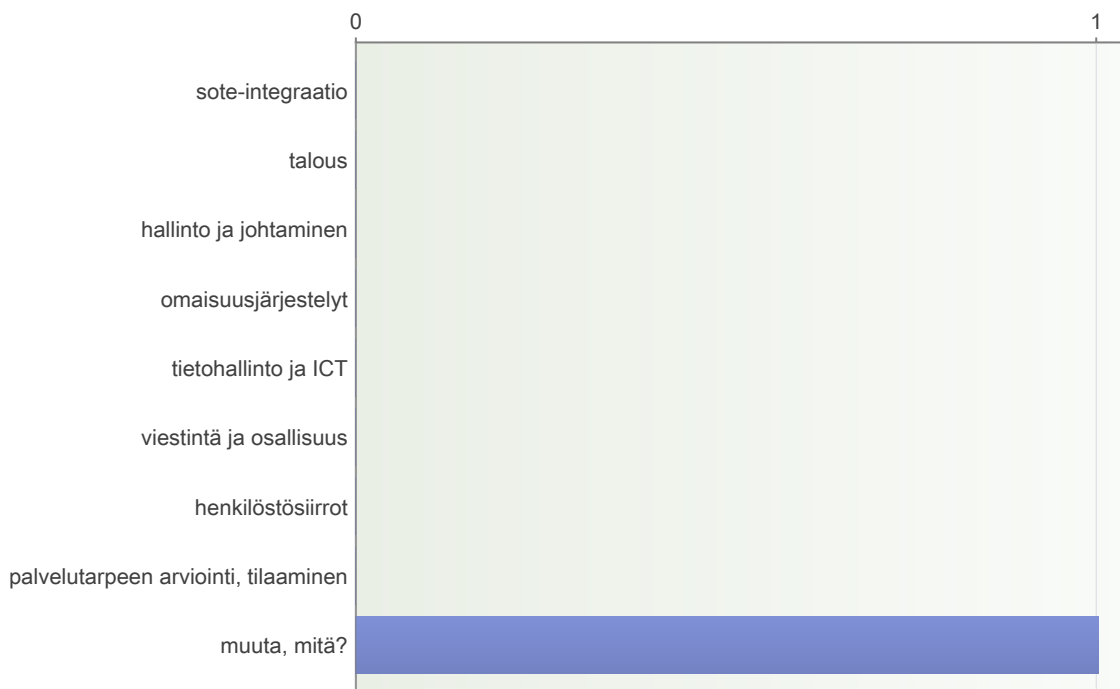
Ei vastauksia.

44. 42. Onko maakunnilla riittävät taloudelliset edellytykset suoriutua lakisääteisistä tehtävistä uudistuksen voimaan tultua?

Ei vastauksia.

45. 43. Mihin aiheeseen/aiheisiin liittyvää valtakunnallista tukea katsotte tarvitsevanne sote- ja maakuntauudistusten alueelliseen toteutukseen (voitte valita usemman vaihtoehdon)?

Vastaajien määrä: 1

Avoimet vastaukset: muuta, mitä?

- Maakunnallisen valmistelun tulee olla uudistusten keskiössä. Moniulotteisen ja laajan uudistuksen toteutukseen tarvitaan asiantuntijaresursseja. Erityisesti liikkeenluovutusta koskevaan valmisteluun ja toimeenpanoon tarvitaan vahvaa juridista asiantuntija-apua.

46. 44. Muut vapaamuotoiset huomiot hallituksen esitysluonnoksesta.

Vastaajien määrä: 1

- Jatkovalmistelussa on kiinnitettävä huomiota voittoa tuottamattomien järjestöjen rooliin. Niiden merkitys osana vahvaa kansalaisyhteiskuntaa ja tukemassa palvelujärjestelmää on jatkossakin turvattava.

Palvelun tuottajia koskeva kriteeristö on määriteltävä niin, että se ei muodostu esteeksi pienten ja keskisuurten yritysten osallistumiselle palvelujen tuottamiseen. Esimerkiksi verkostomaiset toimintamallit voisivat helpottaa niiden toimintamahdollisuuksia isompien tuottajien rinnalla.

47. 45. Yksilöidyt säädösmuutosehdotukset.

Ei vastauksia.